विदूषकः । णं ङ अदिट्ठाए उव्वसीए भवदो परिदेविदं सुणिअ भुज्जबत्ते अणुराअसूअआ अक्खरा अक्खिलिक्खिअ विसज्जिदा भवे ।

राजा । नास्त्यगतिर्मनोरथानां ॥ गृहीत्वानुवाच्य सहर्षं ॥ सखे उपपन्नस्ते तर्कः ।

* विदूषकः । जं एत्थ आलिक्खिदं तं सुणिडुं इच्छामि ।

उर्वशी । साङु साङु । अज्ज णाअरो सि ।

राजा । श्रूयतां ॥ इति वाचयति ॥

सामिअ संभाविआ जह अहं तुए अमुणिआ
तहेअ अणुरत्तस्स सुहअ एअमेअ तुह ।
* णवरि ण मे ललिअपारिआअसअणिज्जम्मि होन्ति सुहा
णन्दणवणवाआ बि सिहि व्व णिअसरीरे ॥ ३१ ॥

उर्वशी । किं णु संपदं भणिस्सदि ।

चित्रलेखा । किं णु भणिदं व्व इमिणा मिलाणकमलणालोबमाणेहिं अङ्गेहिं ।

* विदूषकः । दिट्ठिआ मए क्खु बुभुक्खिदेण सोत्थिवाअणअं विअ लद्धं भवदो समस्सासकारणं ।

राजा । समाश्वासनमिति किमुच्यते । पश्य ।

तुल्यानुरागपिशुनं ललितार्थबन्धं
पत्रे निवेशितमुदाहरणं प्रियायाः ।
* उत्पद्मलं मम सखे मदिरेक्षणाया-
स्तस्याः समागतमिवाननमाननेन ॥ ३२ ॥